

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/33/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200077
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015200077.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobkyne: Z. S., bytom S. XXXX/XX, Stropkov, zastúpenej JUDr. Milošom Hnátom, advokátom, so sídlom Tkáčska 2, Prešov, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 1100305/1/499537/2014/5053 z 11. novembra 2014, č. 1100305/1/499540/2014/5053 z 11. novembra 2014, č. 1100305/1/499531/2014/5053 z 11. novembra 2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/3/2015-54 zo dňa 12. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/3/2015-54 zo dňa 12. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 181,90 EUR k rukám právneho zástupcu žalobkyne do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Rozsudkom č. k. 4S/3/2015-54 z 12. novembra 2015 Krajský súd v Prešove vyhovel žalobne podanej dňa 26.1.2015 a v spojenom konaní vo veciach vedených na krajskom súde pôvodne pod spisovými značkami 4S/3/2015, 4S/4/2015, 4S/5/2015 postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100305/1/499537/2014/5053 z 11. novembra 2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. 2465/2014 zo 16. septembra 2014, rozhodnutie žalovaného č. 1100305/1/499540/2014/5053 z 11. novembra 2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. 142/2014 zo 16. septembra 2014, rozhodnutie žalovaného č. 1100305/1/499531/2014/5033 z 11. novembra 2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č.

2213/2014 zo 16. septembra 2014.

Rozhodnutím č. 1100305/1/499531/2014/5053 zo dňa 11.11.2014 žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane č. 2213/2014 zo 16.09.2014, ktorým bola žalobkyni podľa § 20 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov a zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) vyrubená daň z nehnuteľností na rok 2011 vo výške 705,81 EUR pri výmere pozemku 3997 m² zo základu dane 185.740,59 EUR.

Rozhodnutím č. 1100305/1/499537/2014/5053 zo dňa 11. novembra 2014 žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane č. 2465/2014 zo 16.09.2014, ktorým bola žalobkyni podľa § 20 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov a zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) vyrubená daň z nehnuteľností za rok 2012 vo výške 705,81 EUR pri výmere pozemku 3997 m² zo základu dane 185.740,59 EUR.

Rozhodnutím č. 1100305/1/499540/2014/5033 zo dňa 11. novembra 2014 žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane č. 142/2014 zo dňa 16.09.2014, ktorým bola žalobkyni podľa § 99e ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov a zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubená daň z nehnuteľností na rok 2013 v sume 705,81 EUR pri výmere pozemku 3997 m² z hodnoty 185.740,59 EUR.

V odôvodneniach týchto rozhodnutí poukázal žalovaný na to, že Mesto Stropkov ako správca dane z nehnuteľností podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 582/2004 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov a VZN č. 4/2008 zo dňa 15.12.2008 v znení neskorších zmien o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v meste Stropkov upravilo ukladanie dane z nehnuteľností. Po doručení kolaudačného rozhodnutia na novostavbu rodinného domu žalobkyne v roku 2014 správca dane zistil, že daňovníkovi bolo v roku 2010 vydané stavebné povolenie na výstavbu rodinného domu na parc. č. 257/8 o výmere 3997 m². Keďže daňovník v súvislosti s touto stavbou daňové priznanie nepodal, bol správcom dane vyzvaný k jeho podaniu, na čo nereagoval. Vzhľadom na to podľa § 48 zákona 563/2009 Z. z. správca dane z dostupných dokladov vypočítal a vyrubil daň z nehnuteľností na rok 2011, 2012 a 2013 v sume uvedenej vo výrokovej časti rozhodnutí.

Rozhodnutia ukladajúce daň za jednotlivé kalendárne roky (zdaňovacie obdobia) boli zhodne odôvodnené tým, že z ustanovení § 6 zákona č. 582/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva, že pre zaradenie pozemku do príslušnej skupiny na účely vyrubenia dane je určujúce zaradenie pozemku podľa katastra s jedinou výnimkou, a tá sa týka pozemkov, na ktoré bolo vydané stavebné povolenie. Tieto sa na účely zákona o miestnych daniach stávajú stavebnými pozemkami a sú nimi až do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu, ktorá je predmetom dane zo stavieb podľa § 10 ods. 2, alebo stavba s bytmi a nebytovými priestormi, ktoré sú predmetom dane z bytov podľa § 14. Tento stavebný pozemok je stavebným pozemkom len určitý čas (od právoplatnosti stavebného povolenia do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia), nezapisuje sa do evidencie katastra, je stavebným pozemkom len na účely zákona č. 582/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Celkovú výmeru stavebného pozemku tvoria parcely, ktorých parcelné čísla sú uvedené v právoplatnom stavebnom povolení.

Mesto Stropkov vydalo dňa 03.05.2010 stavebné povolenie číslo: OVR 20 I O/OO 1803-490 (právoplatnosť nadobudlo 28.05.2010), ktorým povolilo stavebníkom A. S. a Z. S., rod. O. novostavbu rodinného domu na pozemkoch parc. G. XXX/X, k. ú. N.. Na základe stavebného povolenia sa pozemok na parcele č. 257/8 stal na účely zákona o miestnych daniach stavebným pozemkom s celkovou výmerou 3997 m² a bol ním až do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu. Geometrický plán č. XXXXX, ktorým vznikla parcela č. XXX/XX vo výmere 145 m² (táto mala byť podľa daňového subjektu uvedená v stavebnom povolení), bol vyhotovený 28.5.2010, autorizačne

overený 31.5.2010 a úradne overený 07.06.2010, z čoho vyplýva, že parcela č. XXX/XX ešte v čase vydania (3.5.2010) ani nadobudnutia právoplatnosti stavebného povolenia (28.05.2010) právne neexistovala. Vyjadrenie k pripravovanému stavebnému zámeru na poľnohospodárskej pôde v kat. území N. - výstavba rodinného domu č. 2008/00188-002/ŠM zo dňa 07.02.2008, vydané Obvodným pozemkovým úradom Stropkov pre S. O. nie je rozhodnutím o trvalom odňatí poľnohospodárskej pôdy, ako to uvádza daňový subjekt v odvolaní. Na druhej strane vyjadrenia je uvedené: „Tento súhlas neoprávňuje žiadateľa na zahájenie akejkoľvek nepoľnohospodárskej činnosti na predmetnom pozemku. Je podkladom pre vydanie územného rozhodnutia a schválenie projektovej dokumentácie. Nedáva oprávnenie na vykonávanie stavebnej činnosti na predmetnej poľnohospodárskej pôde, pokiaľ nebolo vydané rozhodnutie o trvalom odňatí.“

Obvodný pozemkový úrad Stropkov až rozhodnutím číslo 20 10/00091-002/ŠM 16.06.2010 rozhodol, že odníma poľnohospodársku pôdu natrvalo pre účely výstavby rodinného domu a prístupovej cesty na poľnohospodárskom pozemku v katastrálnom území N. parc. č. 257/18, druh pozemku orná pôda, odnímaná výmera 0,0145 ha. Ani toto rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Stropkov, ktorým bolo rozhodnuté o odňatí poľnohospodárskej pôdy (toto rozhodnutie daňový subjekt v odvolaní neuvádza), nemá na stavebný pozemok a na jeho výmeru žiadny vplyv. Týmto rozhodnutím bola len schválená trvalá zmena spôsobu použitia poľnohospodárskej pôdy. Zákon o miestnych daniach sa pri zaradení pozemku do predmetu dane - stavebné pozemky jednoznačne odvoláva na právoplatné stavebné povolenie a v prípade výmery stavebného pozemku sú rozhodujúce výmery pozemkov; ktorých parcelné čísla sú uvedené v stavebnom povolení. Žiadne iné rozhodnutie nemá vplyv na zaradenie pozemku do druhu pozemku - stavebný pozemok. Nesprávny je tiež názor daňového subjektu, že ako stavebný pozemok sa môže zdaňovať len tá výmera, ktorá má byť zastavaná stavbou. Pozemok určený v právoplatnom stavebnom povolení na zastavenie musí svojimi vlastnosťami, predovšetkým polohou, tvarom, veľkosťou a základovými pomermi, umožňovať uskutočňovanie navrhovanej stavby a jej bezpečné užívanie. Preto po právoplatnosti stavebného povolenia tvoria celkovú výmeru stavebného pozemku tie parcely, ktorých parcelné čísla sú uvedené v právoplatnom stavebnom povolení, a to až do nadobudnutia právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia.

II.

V odôvodnení rozsudku krajský súd dospel k záveru, že postup správcu dane, ktorý pri vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2011, 2012 a 2013 vychádzal striktno zo stavebného povolenia zo dňa 03.05.2010 č. OVRR2010/001803-5490 (z ktorého vyplýva, že novostavba rodinného domu bude realizovaná na pozemkoch parc. G. XXX/X k. ú. N.. bez uvedenia výmery) a z výmery uvedenej na príslušnom liste vlastníctva, bol príliš formalistický.

Krajský súd poukázal na to, že v stavebnom povolení sa uvádza stavba: „Novostavba rodinného domu“ na pozemkoch parc. č. G. XXX/X k. ú. N.. Už zo záväzných podmienok stavebného povolenia vyplýva, že stavba „Novostavba rodinného domu“ bude realizovaná na pozemku parc. č. G. XXX/X k. ú. N. podľa overenej projektovej dokumentácie. Aj keď projektová dokumentácia nie je súčasťou administratívneho spisu, a teda nebolo možné sa oboznámiť s jej obsahom, bolo povinnosťou správnych orgánov pri vyrubovaní dane vychádzať z tejto projektovej dokumentácie a zohľadniť aj stavebný zámer podľa vyjadrenia Obvodného pozemkového úradu Stropkov zo dňa 07.02.2008 č. 2008/00188-002/ŠM. Stavebné povolenie bolo vydané predčasne bez vyčkania na rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Stropkov zo dňa 16.06.2010 č. 2010/00091-002/ŠM o odňatí poľnohospodárskej pôdy na trvalo pre účely výstavby rodinného domu a prístupovej cesty na poľnohospodárskom pozemku v k. ú. N., Y. XXX/X - orná pôda o výmere 0,0145 ha, mimo zastaveného územia obce.

Podľa názoru krajského súdu postup daňových orgánov bol v rozpore so zásadou spravodlivosti a ich rozhodnutia sú prísne formalistické. Ich povinnosťou bolo v súlade s ust. § 6 zákona č. 582/2004 Z. z. zistiť skutočný stav vecí, oboznámiť sa s projektovou dokumentáciou, na ktorú odkazuje stavebné povolenie a na základe toho rozhodnúť tak, aby ich rozhodnutia boli tak v súlade s ust. § 6 zákona č. 582/2004 Z. z., ako aj s ust. § 3 Daňového poriadku a so zásadou spravodlivosti.

Za nedôvodnú súd považoval námietku žalobkyne v súvislosti nedoručením výzvy (na podanie daňového priznania). Z administratívneho spisu vyplýva, že výzva bola žalobkyni doručená, aj keď až v roku 2014, krátko pre vydaním rozhodnutí správcu dane.

Krajský súd sa stotožnil s vyjadrením žalovaného k žalobnej námietke ohľadne aplikácie neúčinného § 20 zákona č. 582/2004 Z. z., nakoľko správca dane aplikoval ustanovenie v znení platnom v roku, za ktorý vyruboval daň z nehnuteľností. Zákon č. 460/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov, a ktorým bol § 20 zrušený, nadobudol účinnosť 01.12.2012.

III.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby najvyšší súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že ustanovenie § 6 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z. z. za stavebný pozemok považuje pozemok uvedený v právoplatnom stavebnom povolení a celkovú výmeru stavebného pozemku tvoria parcely, ktorých parcelné čísla sú uvedené v právoplatnom stavebnom povolení. Žiadne iné dokumenty, teda ani rozhodnutie o odňatí poľnohospodárskej pôdy, ani projektová dokumentácia nemajú vplyv na zaradenie pozemku do kategórie stavebný pozemok na účely zákona č. 582/2004 Z. z. Stavebným pozemkom je jednoznačne pozemok uvedený v stavebnom povolení. Výmera stavebného pozemku sa v stavebnom povolení č. OVRR 2010/00183-5490 z 3. mája 2010 neuvádza, tá je daná výmerou parcely uvedenej v stavebnom povolení. Výmeru parcely obsahuje list vlastníctva, ktorý stavebník dokladá k žiadosti o stavebné povolenie. Zákon neupravuje určenie výmery stavebného pozemku na základe projektovej dokumentácie. Ani z rozsudku krajského súdu nie je jasné, akým spôsobom by mal správca dane pri jej určení z projektovej dokumentácie postupovať.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na § 3 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z., ktorý ustanovuje, že pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre jej zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Postup žalovaného vedie k šikanóznemu konaniu voči daňovníkom, čo je v rozpore so základnými zásadami daňového konania. Poukázala na to, že žalovaný uznáva pochybenie zo strany stavebného úradu, ktorý stavebné povolenie vydal predčasne, keďže mu predchádzalo vyňatie pozemku z pôdneho fondu. Zároveň poukázala na to, že rozhodnutia o určení daňovej povinnosti, ako aj rozhodnutie o stavebnom povolení, sú vydané Mestom Stropkov, v prvom prípade ako správcom dane, v druhom prípade ako stavebným úradom. Rozhodnutie o stavebnom povolení pritom bolo vydané v rozpore so zákonom a samo o sebe spôsobilo tento nezákonný stav. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že prvostupňové rozhodnutia boli vydané na základe § 20 zákona č. 582/2004 Z. z., ktoré v čase ich vydania už bolo zrušené. Žalovaný sa tiež nevyjadril k zjavenému porušeniu zákona zo strany správcu dane pri určení dane podľa pomôcok. Žiadala, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

IV.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta

prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

V.

Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci sú rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutiami správcu dane, ktorými bola žalobkyni vyrubená daň z nehnuteľností, konkrétne daň zo stavebných pozemkov za roky 2011, 2012 a 2013, za každý rok vo výške 705,81 EUR, a to z výmery pozemku 3997 m², pričom vychádzal z preukázanej výmery pozemku uvedeného ako stavebný pozemok v stavebnom povolení.

Stavebným povolením č. OVRR 2010/001803-490 z 03.05.2010 Mesto Stropkov pre stavebníkov A. S. a Z. S. povolilo stavbu: „Novostavba rodinného domu“ na pozemkoch parc. č. G. XXX/X k. ú. N.. V záväzných podmienkach povolenia stavby sa v bode 2 uvádza, že stavba bude realizovaná na pozemku parc. G. XXX/X k. ú. N., ktorého vlastníčkou je navrhovateľka, parcela je vedená ako orná pôda. Obvodný pozemkový úrad v Stropkove dňa 07.02.2008 pod č. 2008/00188-002/ŠM vydal stanovisko k pripravovanému zámeru na poľnohospodárskej pôde v katastrálnom území Stropkov na stavebný účel - výstavba rodinných domov. Stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.05.2010.

Až následne po vydaní stavebného povolenia rozhodol dňa 16.06.2010 Obvodný pozemkový úrad Stropkov (rozhodnutím č. 2010/00091-002/ŠM) podľa § 17 ods. 1 a 6 zákona č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov o odňatí poľnohospodárskej pôdy natrvalo pre účely výstavby rodinného domu a prístupovej cesty na poľnohospodárskom pozemku v katastrálnom území N., parc. číslo Y. XXX/XX, druh pozemku orná pôda, odnímaná výmera 0,0145 ha, mimo zastavaného územia obce.

Mesto Stropkov ako stavebný úrad vydalo žalobkyni a jej manželovi stavebné povolenie na stavbu rodinného domu na pozemku, ktorý bol v čase vydania stavebného povolenia ornou pôdou. Stavebný úrad rozhodol len na podklade vyjadrenia Obvodného pozemkového úradu Stropkov zo dňa 07.02.2008 k pripravovanému stavebnému zámeru na poľnohospodárskej pôde v k. ú. N. - výstavba rodinného domu.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. daňového poriadku, pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému určeniu a vyrubeniu dane.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z. správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

Podľa § 3 ods. 6 veta prvá zákona č. 563/2009 Z. z. pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane.

Podľa § 6 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, na účely tohto zákona sa za stavebný pozemok považuje pozemok uvedený v právoplatnom stavebnom povolení až do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu, ktorá je predmetom dane zo stavieb podľa § 10 ods. 2, alebo stavba s bytmi a nebytovými priestormi, ktoré sú predmetom dane z bytov podľa § 14. Celkovú výmeru stavebného pozemku tvoria parcely, ktorých parcelné čísla sú uvedené v právoplatnom stavebnom povolení.

Podľa § 48 zák. č. 563/2009 Z. z. Správca dane zistí základ dane a určí daň podľa pomôcok, ak daňový subjekt

- a) nepodá daňové priznanie ani na výzvu správcu dane,
- b) nespĺní pri preukazovaní ním uvádzaných skutočností niektorú zo svojich zákonných povinností, v dôsledku čoho nemožno daň správne zistiť, alebo
- c) neumožní vykonať daňovú kontrolu; to neplatí, ak ide o daňovú kontrolu podľa § 46 ods. 2

VI.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní odvolaní napadnutého rozsudku Krajského súdu v Prešove a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd sa s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove stotožňuje a považuje právne posúdenie veci krajským súdom za správne, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dopĺňa nasledovné.

Zákon č. 582/2004 Z. z. v § 6 určuje členenie pozemkov, ktoré sú predmetom dane, pričom v odseku 4 citovaného ustanovenia stanovuje, že za stavebný pozemok sa považuje pozemok uvedený v právoplatnom stavebnom povolení až do právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia na stavbu, ktorá je predmetom dane zo stavieb, pričom celkovú výmeru stavebného pozemku tvoria parcely, ktorých parcelné čísla sú uvedené v právoplatnom stavebnom povolení. V uvedenej právnej veci žalovaný postupoval striktne podľa litery zákona č. 582/2004 Z. z., avšak podľa názoru najvyššieho súdu jeho postup a rozhodnutie bolo v rozpore so samotným účelom zákona ako aj so skutkovým stavom. Ako vyplýva z § 6 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z. z., účelom je zdaniť stavebný pozemok, aj keď na ňom ešte nestojí stavba, pričom jeho definičným znakom je, že tento pozemok je uvedený v právoplatnom stavebnom povolení a jeho výmeru tvoria parcely uvedené v právoplatnom stavebnom povolení.

V prejednávanej veci je logické, že stavba rodinného domu žalobkyne a jej manžela, na ktorú bolo vydané stavebné povolenie, mala stáť len na časti pozemku uvedenom v dotknutom stavebnom povolení. Pozemok uvedený v stavebnom povolení bol v čase jeho vydania ornou pôdou (nebol určený na zastavanie) a ešte len malo dôjsť k trvalému odňatiu poľnohospodárskej pôdy pre účely výstavby rodinného domu a prístupovej cesty. Bolo povinnosťou stavebného úradu, aby dôsledne skúmal splnenie podmienok na vydanie stavebného povolenia tak, aby stavebné podanie obsahovalo všetka náležitosti v súlade so zákonom, vrátane identifikácie stavebného pozemku, spĺňajúceho všetky zákonné požiadavky. Z tohto pohľadu je zrejmé, ako skonštatoval aj krajský súd, že stavebné povolenie bolo vydané predčasne, bez toho aby bolo preukázané, aký rozsah poľnohospodárskej pôdy bol trvalo odňatý pre účely výstavby rodinného domu, čo je osvedčené až právoplatným rozhodnutím Obvodného

pozemkového úradu Stropkov. Bez ohľadu na dôvody a zodpovednosť za túto skutočnosť, je zrejme, že z rozhodnutia profitovali stavebníci.

Na druhej strane je zrejme, že stavebníci nepodali v súlade so zákonom daňové priznanie na daň zo stavebných pozemkov, dokonca ani po výzve príslušného správcu dane, ktorý následne v súlade s platnou právnou úpravou postupom v zmysle § 48 daňového poriadku vyrubil daň za jednotlivé zdaňovacie obdobia, pričom vychádzal z obsahu právoplatného stavebného povolenia a zákonnej definície pojmu „stavebný pozemok“ v zmysle § 6 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z. z.

Pochybením stavebného úradu a zrejme aj pričinením stavebníkov, ktorí neurobili kroky k zosúladieniu stavebného povolenia s obsahom rozhodnutia o odňatí poľnohospodárskej pôdy na účely výstavby došlo k situácii, keď predmetom zdanenia nebol stavebný pozemok logicky predvídaný ust. § 6 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z. z. V konečnom dôsledku tak výsledkom vyššie uvedených pochybení iných subjektov resp. organizačných zložiek bola skutočnosť, že pri korektnej aplikácii právneho predpisu došlo k vydaniu rozhodnutia o výške dane, ktoré je v rozpore s účelom zákona o miestnych daniach.

Je pravdou, že žiadny právny predpis neukladá správcovi miestnej dane zo stavebných pozemkov oboznamovať sa pri vyrubovaní dane s obsahom projektovej dokumentácie na ktorú odkazuje stavebné povolenie. Avšak v prípade zjavného pochybenia stavebného úradu pri uvedení stavebného pozemku, ktorého výmera evidentne nezodpovedá požiadavkám na výstavbu štandardného rodinného domu, je dôvodné pri aplikácii určovania dane podľa pomôcok zvážiť a zohľadniť aj projektovú dokumentáciu, prípadne zistiť ďalšie skutočnosti týkajúce sa výmery stavebného pozemku (§ 3 daňového poriadku).

Bez zohľadnenia okolností daného prípadu sa javia vydané rozhodnutia o vyrubení miestnej dane ako aj potvrdzujúce rozhodnutia žalovaného prísne formalistické, nekorešpondujúce s účelom zákona, neprimerane zasahujúce do majetkových práv stavebníkov a v konečnom dôsledku hrubo nespravodlivé.

VII.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby, nerozhodol svojoľne a nezákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom, rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení § 224 ods. 1 a s 246c ods. 1 OSP tak, že procesne úspešnej žalobkyni priznal nárok na ich náhradu.

Priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase vykonania právneho úkonu v sume 181,90 EUR. Priznaná náhrada pozostáva z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 8. februára 2016), vo výške 143 EUR podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/, spolu s prislúchajúcou paušálnou náhradou výdavkov vo výške 8,58 EUR podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Keďže právny zástupca žalobkyně je platiteľom dane z pridanej hodnoty, podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky sa priznaná odmena a náhrady zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, teda o sumu 30,32 EUR.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.